

[Holger Larsen (Odense A.)]

det er projekteret i Overensstemmelse med Lovens og Cirkulærets Krav. Det synes altsaa, som om man i Administrationen uden egentlig Forudsætning og Hjemmel i Loven forsøger at tvinge Københavns Byggelovs Bestemmelser igennem ude i Provinsen, saa snart det drejer sig om Statslaansbyggeri. Formanden for danske Kvinders politiske Samraad, Fru Ingrid Koch, har i „Ekstrabladet“ for nogle Dage siden været inde paa dette Spørgsmaal. Ogsaa det kunde tyde paa, at det ikke alene er i Odense, man støder paa dette Krav fra Administrationen. Samtidig stilles der som Betingelse for Opnaelse af Statslaan i en for Boligbyggeriet overordentlig vanskelig Tid en lang Række Krav, som ikke alene besværliggør og fordyrer Byggeriet, men i visse Tilfælde endog direkte hindrer dets Gennemførelse.

Jeg er i Besiddelse af nogle af de Godkendelser, der udsendes for Laan til Boligbyggeri, og i hvilke der ud over de Krav, som der ved Projekteringen er taget Hensyn til i Boligstøtteleven, dens Cirkulære, gældende Byggebestemmelser paa Stedet samt raadende faglig Praksis blandt Landets Arkitekter, yderligere stilles mellem 26 og 31 Krav, der i et Tilfælde har haft til Følge, at et Byggeri er blevet forhindret. I et andet Tilfælde var de gældende Byggebestemmelser opfyldt, der forelaa Bygetilladelse, ligesom den projekterende Arkitekt hos Ministeriets Hjælper forinden Byggeriets Paabegyndelse havde modtaget en Enklæring om, at der intet fandtes at bemærke til Forslaget; ikke desto mindre kræves der nu faktisk — for at man kan opfylde Københavns Byggelovs Bestemmelser —, at nogle af de opførte nye Bygninger skal rives ned og flyttes.

Det er efter min Erfaring og Iagttagelse og efter Henvendelse fra Arkitekter og Bygherrer faktisk saaledes, at ingen, der skal projektere Boligbyggeri med Statslaan, noget Sted i Laaneloven, i dens Cirkulære eller i de af Ministeriet udgivne optrykte særlige Krav kan faa Oplysning om de anførte ekstra Bestemmelser, der kræves overholdt. Som Følge af denne Uklarhed kan Provinsens lokale Byggeomyndigheder ikke give de byggende fyldestgørende Vejledning og Oplysning, hvorfor de Mennesker i Provinsen, der ønsker at bygge, stort eller smaat, faktisk tvinges til at rejse til Hovedstaden for at søge Raad — til Bekostning for sig selv og til Ulejlighed for Administrationen.

Dette kan ikke være Meningen. Be-

folkningen maa i dette som i alle andre Forhold have et rimeligt Krav paa, at de paa naturlig Maade kan erholde Oplysninger om, hvilke Retningslinier der skal følges, for at en Byggesag kan gennemføres. Der maa kunne udarbejdes Regler for Opnaelse af Statslaan — Statslaan er jo nu engang nødvendige for at man kan bygge i disse Tider —, Regler, der er udarbejdet i nøje Overensstemmelse med de af Rigsdagen vedtagne Bestemmelser, saaledes at Loven til Fremme af Boligbyggeriet for Befolkningen kan komme til at virke efter sin Hensigt.

Det er ogsaa et Spørgsmaal, om ikke Behandlingen af Byggesagerne bør decentraliseres. For Øjeblikket er det saadan, at alle Byggesagerne sendes til Afgørelse i København eller Aarhus. Men det har jo vist sig at være et tungt arbejdende System, der paa urimelig Maade forsinker Afgørelserne for de byggende. Ved at lægge Afgørelsen af Sagerne ud til Amterne vilde man efter min Mening opnaa en betydelig hurtigere og mere effektiv Forretningsgang til Gavn for Boligbyggeriet.

Boligsituationen er saa mørk og truende, at alt, hvad der kan gøres for at skaffe en Lysning, maa forsøges. Derfor har adskillige Kommuner vedtaget som Nødbyggeri at opføre enfamilies finske Træhuse eller Huse fremstillet af danske Materialer, de saakaldte Elementhuse, eller den nyeste Type, der er fremme, og som vil komme til at virke som helstøbte Huse med Isoleringsflader.

Jeg vil gerne gøre den højtærede Indenrigsminister og det Udvalg, der har det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard som Formand, opmærksom paa disse Hus typer. Det vil for Kommunerne være af den største Betydning, om der kan opnaas Statslaan dertil, og om de kan opføres i Standardtyper uden alt for mange ekstra fordyrende Krav fra Administrationens Side.

Endelig vil jeg til Slut benytte Lejligheden til at understrege den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen under denne Finanslovdebate har rettet til den højtærede Undervisningsminister angaaende Provinsbyernes Musikliv. Det vilde være af Betydning, om vi snart kunde faa en Betænkning frem fra den nedsatte Kommission, saa at Rammerne om Musiklivet i Provinsen kan komme ind under Vilkaar, der virkelig er rimelige.

Fjerde Næstformand (A. M. Hansen):
Jeg skal her afbryde Forhandlingen.